

Súd: Okresný súd Prešov
Spisová značka: 9C/275/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8114226751
Dátum vydania rozhodnutia: 11. 05. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Rastislav Sikorjak
ECLI: ECLI:SK:OSPO:2015:8114226751.1

Rozhodnutie

Okresný súd Prešov samosudcom JUDr. Rastislavom Sikorjakom v právnej veci žalobcu: Quantum Credit a.s., so sídlom Tomášikova 23/C, Bratislava IČO: 47 248 980, právne zastúpeného Perspecta Legal, s.r.o., so sídlom Tomášikova 23/c, Bratislava IČO: 36 668 745, proti žalovanému: E. O., nar. XX.XX.XXXX, bytom V. XXX/X, C., o zaplatenie 331,80 € s prísl., takto

rozhodol:

I. Žalovaný je povinný zaplatiť žalobcovi sumu vo výške 82,85 € spolu s úrokmi z omeškania

- vo výške 9 % ročne zo sumy 25,19 € od 26.03.2012 až do zaplatenia a

- vo výške 9 % ročne zo sumy 57,66 € od 26.04.2012 až do zaplatenia,

a to do 3 dní odo dňa právoplatnosti tohto rozsudku.

II. V prevyšujúcej časti žalobu zamietá.

III. Určuje, že zmluvná podmienka uvedená v ods. 4 Dodatku k zmluve o poskytovaní verejných služieb uzatvoreného medzi Slovak Telekom a.s. a žalovaným dňa 26.01.2012 v znení:

„V prípade porušenia záväzku účastníka uvedeného v bode 1 písm. b) alebo v bode 2 alebo v bode 3 tohto Dodatku v dôsledku čoho dôjde k následnému vypojeniu SIM karty zo strany podniku, je účastník povinný uhradiť podniku zmluvnú pokutu uvedenú v Tab. č. 1, ktorej výška je 248,95 €“,

je pre svoju neprijateľnosť neplatná.

IV. Žalovaný je povinný zaplatiť žalobcovi v prospech jeho právneho zástupcu advokátskej kancelárie Perspecta Legal, s.r.o., náhradu trov konania spočívajúcu v iných trovách konania vo výške 4,88 €, do 3 dní odo dňa právoplatnosti rozsudku.

odôvodnenie:

Žalobou došlou súdu dňa 03.10.2014 sa žalobca domáhal na žalovanom zaplatenia sumy 331,80 € s príslušenstvom.

Žalobca žalobu odôvodnil tým, že žalovaný s právnym predchodcom žalobcu Slovak Telekom, a.s. uzavrel zmluvu o pripojení v zmysle § 43 zák. č. 610/2003 Z. z. o elektronických komunikáciách. Slovak Telekom a.s. vystavil žalovanému faktúry v odôvodnení nižšie uvedené, ktoré žalovaný neuhradil.

Žalobou uplatnenú pohľadávku žalobcu nadobudol postúpením od pôvodného veriteľa Slovak Telekom a.s. na základe zmluvy o postúpení pohľadávok zo dňa 20.11.2013.

V prejednávanej veci súd rozhodol bez nariadenia pojednávania podľa § 115a ods. 2 O.s.p. (Pojednávanie nie je potrebné nariaďovať ani v drobných sporoch.) v spojení s § 200ea ods. 1 O.s.p. (Ak v priebehu konania dosiahne predmet konania sumu 1 000 eur, od toho okamihu ide o drobný spor.) z dôvodu, že ide o drobný spor.

Súd rozhodoval na základe listinných dôkazov nachádzajúcich sa v spise a zistil nasledujúce:

Žalovaný mal uzavretú zmluvu s právnym predchodcom žalobcu T - Mobile a.s. podľa zákona 610/2003 Z. z. o elektronických komunikáciách. Za poskytnuté služby boli právnym predchodcom žalobcu žalovanému vystavené nasledujúce faktúry:

- a) faktúru č. 7202671566 s dátumom splatnosti do 25.03.2012 na sumu 25,19 €,
- b) faktúru č. 7203580718 s dátumom splatnosti do 25.04.2012 na sumu 57,66 €,
- c) faktúru č. 7301201288 s dátumom splatnosti do 25.02.2013 na sumu 248,95 €.

Kópie predmetných faktúr žalobca v konaní súdu predložil.

Na základe vyššie uvedeného mal súd nárok žalobcu za preukázaný v celom rozsahu u faktúr uvedených pod písm. a), b).

Pokiaľ ide o faktúru pod písm. c), sumu tam vyúčtovanej zmluvnej pokuty nepriznal súd z dôvodov nižšie uvedených.

Nárok na zaplatenie súm uvedených v písm. a), b) vyplýva okrem Zmluvy o pripojení z nasledujúcich ustanovení právnych predpisov:

Podľa ustanovenia § 43 ods. 1 zákona č. 610/2003 Z. z. o elektronických komunikáciách zmluvou o pripojení sa podnik zaväzuje účastníkovi zriadiť potrebný prístup k verejnej telefónnej sieti alebo k inej verejnej sieti a sprístupniť súvisiace služby. Súčasťou zmluvy sú všeobecné podmienky a tarifa.

Podľa § 42 ods.1 písm. a) zákona č. 610/2003 Z. z. podnik má právo na zaplatenie ceny za poskytnutú verejnú službu podľa tarify, ak jej vyúčtovanie doručil účastníkovi najneskôr do troch mesiacov od posledného dňa zúčtovacieho obdobia; to neplatí pri vyúčtovaní predplatených služieb.

Podľa § 42 ods. 4 písm. b) zákona č. 610/2003 Z. z. účastník je povinný platiť cenu za poskytnutú verejnú službu podľa zmluvy o pripojení a podľa tarify, ak to povaha služby umožňuje až na základe predloženia dokladu o vyúčtovaní.

Keďže žalovaný sa s úhradou jednotlivých faktúr dostal do omeškania (§ 517 ods. 1 Občianskeho zákonníka - dlžník, ktorý svoj dlh riadne a včas nesplní, je v omeškaní. Ak ho nesplní ani v dodatočnej primeranej lehote poskytnutej mu veriteľom, má veriteľ právo od zmluvy odstúpiť; ak ide o deliteľné plnenie, môže sa odstúpenie veriteľa za týchto podmienok týkať aj len jednotlivých plnení.) priznal súd žalobcovi úroky z omeškania v nasledujúcom rozsahu:

- vo výške 9 % ročne zo sumy 25,19 € od 26.03.2012 až do zaplatenia,

- vo výške 9 % ročne zo sumy 57,66 € od 26.04.2012 až do zaplatenia.

Výška úrokov je daná § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka - ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis v spojení s § 3 Nariadenia vlády SR č. 87/1995, ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka v znení účinnom do 01.02.2013 - výška úrokov z omeškania je o 8 percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu.

Základná úroková sadzba ECB bola ku dňom splatnosti jednotlivých faktúr vo výške 1,00% ročne a potom výška úrokov z omeškania je 9,00% ročne, tak ako to požaduje žalobca.

Zmluvná pokuta:

V odseku 4 Dodatku k Zmluve o pripojení zo dňa 26.01.2012 bolo uvedené, že v prípade porušenia akejkoľvek povinnosti uvedenej v bode 1 písm. b) alebo v bode 3 tohto Dodatku, v dôsledku čoho dôjde k následnému vypojeniu SIM karty zo strany podniku, je Účastník povinný uhradiť Podniku zmluvnú pokutu uvedenú v tabuľke č.1 tohto Dodatku.

Zmluvná pokuta vo výške 248,95 € bola žalovanému vyúčtovaná faktúrou vyššie uvedenou v písm. c).

Procesnému súdu je známe rozhodnutie OS Rožňava sp. zn. 10C/104/2012 zo dňa 03.09.2014, ktorého výrok znel: „Určuje, že zmluvná podmienka uvedená v Dodatku k Zmluve o pripojení Fix (bez uvedenia dátumu podpisania), uvedená v bode 3 Dodatku, podľa ktorej: "V prípade porušenia zmluvných povinností zo strany účastníka (najmä hociktorej povinnosti uvedenej v bode 1 písm. c) alebo v bode 2 tohto Dodatku alebo v článku 3 bod 3.6 Všeobecných podmienok alebo v článku 5 bod 5.2 písm. a) až c) Všeobecných podmienok) a následného vypojenia SIM karty zo strany Podniku, je Účastník povinný uhradiť Podniku zmluvnú pokutu uvedenú v tabuľke č.1 tohto Dodatku. V prípade žiadosti Účastníka o vypojenie SIM karty z prevádzky v zmysle bodu 2 tohto Dodatku je zmluvná pokuta podľa predchádzajúcej vety splatná okamihom doručenia žiadosti o vypojenie SIM karty z prevádzky Podniku." je neprijateľná zmluvná podmienka.“

V odôvodnení tohto rozhodnutia bolo uvedené: „Žalovaný ako spotrebiteľ sa dodatkom k Zmluve o pripojení zaviazal zaplatiť zmluvnú pokutu vo výške 248,95 € za akékoľvek porušenie povinností zo strany žalovaného, pričom nebola dohodnutá zmluvná pokuta pre právneho predchodcu žalobcu v prípade, že by on porušil ustanovenia zmluvy. Táto okolnosť spôsobuje nerovnováhu v zmluvných vzťahoch a jej neprijateľnosť, čo spôsobuje jej neplatnosť. Dohodnutá zmluvná podmienka navyše zaväzuje žalovaného zaplatiť zmluvnú pokutu počas celej doby viazanosti, aj v tom prípade, ak by žalovaný porušil zmluvu hoci v posledný deň viazanosti. Zmluvná pokuta teda nebola odstupňovaná, ale mala sa uplatniť v plnej výške pri hocijakom porušení povinností a v hociktorom čase od uzavretia zmluvy do uplynutia 24 mesiacov. Takéto dojednanie je v rozpore s ustanoveniami § 52 a nasledujúcich Občianskeho zákonníka. Žalobca teda nemal právo na zaplatenie zmluvnej pokuty vo výške 248,95 €, keďže si ju uplatňoval na základe neprijateľnej zmluvnej podmienky.“

Procesnému súdu je rovnako známe rozhodnutie OS Komárno sp. zn. 8C/2014/2012 zo dňa 01.07.2013, v ktorého výroku sa uvádza: „Súd určuje, že zmluvná podmienka dojednaná medzi dodávateľom T-Mobile Slovensko, a.s. a odporcom v Dodatku k zmluve o pripojení zo dňa 16.8.2007 v bode 4: "v prípade porušenia zmluvných povinností zo strany účastníka (najmä hociktorej povinnosti uvedenej v bode 1 písm. b) alebo v bode 2 alebo v bode 3 tohto Dodatku alebo v čl. 3 bod 3.6 Všeobecných podmienok alebo v čl. 5 bod 5.2 písm. a) - c) Všeobecných podmienok) a následného vypojenia SIM karty zo strany podniku, je účastník povinný uhradiť podniku zmluvnú pokutu uvedenú v tabuľke č. 1 tohto Dodatku", je ako neprijateľná, neplatná.“

V odôvodnení citovaného rozhodnutia sa uvádza: „Zmluvná pokuta, ktorá plní funkciu paušalizovanej náhrady škody, je aj sankciou. Spôsob jej dojednaní a jej výška však musí plne rešpektovať zásadu rovnosti právneho vzťahu ako aj princíp proporcionality.

Právny predchodca žalobcu ponúka svoje služby spotrebiteľom prostredníctvom štandardných zmlúv, ktoré má vopred pripravené a v ktorých spotrebiteľia zmluvné podmienky nemôžu ovplyvniť. To platí aj pre zmluvnú pokutu, ktorú dodávateľ žiada od spotrebiteľov zaplatiť vždy v nezmenenej výške bez ohľadu na to, aký čas zostáva do konca doby viazanosti. Teda reálne môže nastať situácia, že spotrebiteľ zaplatí 23 paušálnych mesačných poplatkov, zostáva mu už iba jeden poplatok a pre jeho nezaplatenie uplatní žalobca rovnakú zmluvnú pokutu, ako v prípade omeškani sa spotrebiteľa už hneď na úvod dvojročného zmluvného vzťahu. Podmienky, za akých dodávateľ dohoduje zmluvnú pokutu v štandardných zmluvách, poškodzujú spotrebiteľa. V štandardných formulárových zmluvách totiž dodávateľ pre spotrebiteľa v neprehľadnej, zložito formulovanej a miniatúrnymi písmenami písanej forme zapracuje také zmluvné dojednania, ktoré sú pre spotrebiteľa nevýhodné a o ktorých dodávateľ predpokladá, že uniknú pozornosti spotrebiteľa.

Okrem toho súd dojednanie o zmluvnej pokute považoval za neprijateľnú zmluvnú podmienku aj preto, že dodávateľ na základe takto formulovaného dojednania zmluvnej pokuty (ak účastník poruší niektorú z povinností podľa tohto Dodatku), môže od spotrebiteľa požadovať zmluvnú pokutu v dohodnutej výške za každé porušenie zmluvnej povinnosti, teda môže od spotrebiteľa žiadať niekoľkonásobok dohodnutej zmluvnej pokuty. Je nepochybné, že takéto zmluvné dojednanie vnáša do tohto právneho vzťahu neprimeranú nerovnováhu v právach a povinnostiach účastníkov tohto právneho vzťahu, a to na úkor spotrebiteľa. Zmluvná podmienka v spotrebiteľskej zmluve je objektívne spôsobilá poškodiť spotrebiteľa a nie je rozhodujúca vôľa zmluvných strán.“

V prejednávanej veci je zrejmé, zmluvná pokuta je formulovaná obdobným spôsobom.

Podľa § 53a ods.1 Občianskeho zákonníka - Ak súd určil niektorú zmluvnú podmienku v spotrebiteľskej zmluve, ktorá sa uzatvára vo viacerých prípadoch, a je obvyklé, že spotrebiteľ obsah zmluvy podstatným spôsobom neovplyvňuje alebo vo všeobecných obchodných podmienkach za neplatnú z dôvodu neprijateľnosti takejto podmienky, alebo nepriznal plnenie dodávateľovi z dôvodu takejto podmienky, dodávateľ je povinný zdržať sa používania takejto podmienky alebo podmienky s rovnakým významom v zmluvách so všetkými spotrebiteľmi. Dodávateľ má rovnakú povinnosť aj vtedy, ak mu na základe takejto podmienky súd uložil vydať spotrebiteľovi bezdôvodné obohatenie, nahradiť škodu alebo zaplatiť primerané finančné zadosťučinenie. Rovnakú povinnosť má aj právny nástupca dodávateľa.

Ustanovenie § 53a ods. 1 Občianskeho zákonníka zakazuje dodávateľovi používať zmluvnú podmienku, ktorá bola právoplatne súdom vyhlásená za neprijateľnú. Takáto zmluvná podmienka je neplatná (podľa ustanovenia § 53 ods. 5 Občianskeho zákonníka, pričom ide o absolútnu neplatnosť).

Jej ďalším používaním dodávateľ vytvára protiprávny stav, navyše zákonom explicitne zakázaný, a priznanie plnenia z takejto zmluvnej podmienky je v priamom rozpore so zákonom. Ak by súd priznal plnenie z neprijateľnej zmluvnej podmienky, išlo by o tolerovanie pokračujúceho protiprávneho stavu zo strany súdu a popieranie vysokého záujmu Európskej únie a práva Európskej únie na ochrane práv spotrebiteľa.

Zákaz ďalšieho používania neprijateľnej podmienky v demokratickej spoločnosti by mal byť samozrejmy a rešpektovaný subjektmi práva ipso facto. Ak existuje zákonná povinnosť zdržať sa protiprávneho konania (v podobe používania neprijateľnej zmluvnej podmienky) je oprávnené očakávať, že dodávateľ bude právnu povinnosť rešpektovať a od spotrebiteľov nebude požadovať plnenie v rozpore s dobrými mravmi, majúce svoj základ v neprijateľnej zmluvnej podmienke. Takéto - prirodzene anticipované konanie - je nielen prejavom rešpektu k právu, k hodnotám právneho poriadku a zásadám súkromného práva, ale osobitne prejavom konania v súlade s dobrými mravmi (§ 4 ods. 8 zákona č. 250/2007 Z. z. o

ochrane spotrebiteľa) a v súlade s povinnosťou odbornej starostlivosti (§ 2 písm. u) zákona č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa)

Na základe § 53a ods.1 Občianskeho zákonníka bol žalobca povinný zdržať sa uplatňovania neexistujúceho práva na zmluvnú pokutu vyplývajúcu z obdobnej zmluvnej podmienky, čo však neurobil.

Procesný súd teda opätovne vo výroku rozsudku uvedenú zmluvnú podmienku vyhlásil za neprijateľnú z dôvodu, že tým, že nezohľadňuje výšku dlžnej sumy (ak sa má zmluvná pokuta platiť za omeškania platby poskytnutých služieb) resp. čas splneného záväzku viazanosti (ak sa má zmluvná pokuta platiť za nedodržanie doby viazanosti) a jej výška je rovnaká pre nezaplatenie sumy 1 € alebo 500 € ako aj pre nedodržanie doby viazanosti v rozsahu 1 mesiac alebo 23 mesiacov, je hrubo nerovnovážnou v neprospech spotrebiteľa, nakoľko nedostatočne zohľadňuje jeho záujmy.

Vyhlásenie neprijateľnej zmluvnej podmienky sa procesne opiera o nasledujúce ustanovenia O.s.p.

Ods.3 - Súd môže v rozsudku, ktorý sa týka sporu zo spotrebiteľskej zmluvy, aj bez návrhu vysloviť, že určitá podmienka používaná v spotrebiteľských zmluvách dodávateľom je neprijateľná; v takom prípade súd uvedie vo výroku rozsudku znenie tejto zmluvnej podmienky, ako bolo dojednané v spotrebiteľskej zmluve.

Ods.4 - Ak súd určil niektorú zmluvnú podmienku v spotrebiteľskej zmluve alebo všeobecných obchodných podmienkach za neplatnú z dôvodu neprijateľnosti takejto podmienky, nepriznal plnenie dodávateľovi z dôvodu takejto podmienky alebo mu na základe takejto podmienky súd uložil povinnosť vydať spotrebiteľovi bezdôvodné obohatenie, nahradiť škodu alebo zaplatiť primerané finančné zadosťučinenie, súd aj bez návrhu výslovne uvedie vo výroku rozsudku znenie tejto zmluvnej podmienky, ako bolo dojednané v spotrebiteľskej zmluve.

Už len na okraj veci súd uvádza, že zmluvná podmienka týkajúca sa zaplatenia zmluvnej pokuty je neplatná aj z nasledujúcich všeobecných dôvodov:

Podľa § 544 ods.1 Občianskeho zákonníka - ak strany dojednávajú pre prípad porušenia zmluvnej povinnosti zmluvnú pokutu, je účastník, ktorý túto povinnosť poruší, zaviazaný pokutu zaplatiť, aj keď oprávnenému účastníkovi porušením povinnosti nevznikne škoda.

Podľa § 37 ods.1 Občianskeho zákonníka - Právny úkon sa musí urobiť slobodne a vážne, určite a zrozumiteľne; inak je neplatný.

Súd má za to, že v prejednávanej veci bola zmluvná pokuta dojednaná neplatne. Pre právo na jej zaplatenie bolo potrebné súčasné splnenie dvoch podmienok, a to 1. porušenie zmluvnej povinnosti a 2. vypojenie SIM karty.

K tomu súd uvádza, že zo zmluvy a ani z obchodných podmienok nevyplýva aké porušenie zmluvnej povinnosti môže viesť k vypojeniu SIM karty a teda k vzniku povinnosti zaplatiť zmluvnú pokutu. Uvedené dokumenty zároveň neuvádzajú čo to vypojenie SIM karty vôbec je. Z uvedeného pohľadu je teda dojednanie o zmluvnej pokute neurčité.

Pre neplatnosť dojednania o zmluvnej pokute sú tu aj ďalšie dôvody. Z § 544 OZ vyplýva, že povinnosť zaplatiť zmluvnú pokutu má ten, kto poruší zmluvnú povinnosť. Dojednanie o povinnosti zaplatenia zmluvnej pokuty nesmie byť teda viazané na ďalšiu skutočnosť alebo úkon. V rozoberanom zmluvnom dojednaní je však zaplatenie zmluvnej pokuty viazané na ďalší úkon žalobcu a to vypojenie SIM karty. Keďže zmluvná pokuta musí byť dojednaná nepodmienene (NS ČR sp. zn. 23 Cdo/2575/2010 - zmluvnú pokutu, ktorú je nutné viazať v zmysle § 544 OZ vždy na prípad porušenia zmluvnej povinnosti, je nutné dojednať vždy ako nepodmienenu). Nemožno vznik povinnosti zaplatiť zmluvnú pokutu viazať kumulatívne ako na porušenie zmluvnej povinnosti, tak na následné odstúpenie od zmluvy. Pozn. súdu na vypojenie SIM karty) je dojednanie zmluvnej pokuty v prejednávanom prípade neplatné.

Pokiaľ ide o trovy konania, pri ich náhrade súd postupoval podľa § 142 ods. 1 O.s.p. Predmetom konania bolo a) zaplatenie sumy za služby - 82,85 € a b) zmluvnej pokuty - 248,95 €.

Za účelne vynaložené trovy konania považoval súd iba zaplatený súdny poplatok vo výške 19,50 €.

Z celkového predmetu konania 331,80 € pripadalo na predmet uvedený pod písm. a) - 25 % (4,88 € zo súdneho poplatku) a pod písm. b) - 75% (14,62 € zo súdneho poplatku).

V predmete konania a) mal žalobca úspech v rozsahu 100%, preto mu patrí náhrada trov konania vo výške 100% zo sumy 4,88 € = 4,88 €.

V predmete konania b) žalobca mal neúspech, preto mu náhrada trov konania nepatrí.

Pokiaľ ide o náhradu trov konania vo forme trov právneho zastúpenia podľa Vyhlášky MSSR č. 655/2004 Z. z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb, tieto súd ako neúčelné nepriznal.

Pri tomto závere vychádzal z aktuálneho rozhodnutia NS SR sp. zn. 6 M Cdo 5/2013, v ktorom bolo uvedené: „Troy konania vzniknuté zastupovaním advokátom v tzv. hromadných veciach, kde sa obsah jednotlivých podaní mení len o aktualizáciu tej-ktorej veci a jej individualizáciu na súdoch v Slovenskej republike nemožno považovať za trovy nevyhnutne vynaložené na riadne bránenie práva na súde. V takomto prípade zastupovanie advokátom nezodpovedá účelu, ktorý sleduje procesné právo inštitútom zastupovania advokátom v súdnom konaní. Treba súhlasiť s názorom, že právo na právnu pomoc a náhrada trov konania sú dve rozdielne veci, ktoré síce spolu súvisia, avšak nie sú neoddeliteľné. Právo na náhradu trov konania (včítane tých, ktoré vznikli v súvislosti so zastupovaním advokátom) totiž závisí od iných predpokladov než možnosť nechať sa zastupovať advokátom. Správnosť tohto názoru možno dokumentovať aj tými súdnymi konaniami, v ktorých sa účastníkom náhrada trov konania nepriznáva (napr. rozvod manželstva, kde žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania a ďalšími) a účastníci konania pritom majú právo nechať sa v súdnom konaní zastupovať. Ak teda súd neprizná náhradu trov konania úspešnému účastníkovi, keď dospeje k záveru, že trovy nevynaložil účelne, nejde o porušenie práva na právnu pomoc. Vedľajší účastník sa preto mohol dať zastupovať v súdnom konaní advokátom, avšak trovy ktoré vynaložil v tejto súvislosti nemožno považovať za trovy účelné. Pokiaľ teda súdy nižších stupňov dospeli k takémuto záveru a vedľajšiemu účastníkovi nepriznali náhradu trov konania, ich rozhodnutia (v tomto smere) sú správne.“

Súd má za to, že uvedený právny názor možno uplatniť nielen voči vedľajšiemu účastníkovi zastúpenému advokátom ale aj voči účastníkovi zastúpenému advokátom.

Súdu je známe, že žalobca podáva množstvo žalôb vo veciach skúpených pohľadávok, vrátane pohľadávok týkajúcich sa nedoplatkov za elektronické služby. Takéto žaloby a ich spisovanie sú iba administratívnou činnosťou, pri ktorej dochádza iba k zmene účastníkov konania a súm požadovaných na zaplatenie, preto má súd za to, že náhradu trov konania priznať nemožno, nakoľko náhrada trov právneho zastúpenia v tomto prípade nebola účelná.

V rámci argumentácie týkajúcej sa náhrady trov konania súd poukazuje ďalej aj na Nález Ústavného súdu ČR z 25.7.2012 sp. zn. 1Ús 988/2012, podľa ktorého typový spôsob uplatnenia pohľadávky je dôkazom toho, že účelom právneho zastúpenia nie je poskytovanie právnej pomoci ale parazitovanie na drobných pohľadávkach voči občanom, ktoré sú umelo navyšované do nezmyselnej výšky za účelom zabezpečenia ľahkého zárobku. Takéto správanie je zneužitím práva na zastúpenie advokátom, resp. dokonca procesnou šikanou a preto takéto trovy konania nemožno priznať, hoci bol účastník vo veci samej úspešný.

Na záver súd ešte poukazuje na ďalšie aktuálne rozhodnutie ÚS ČR sp. zn. IV. ÚS 3678/12 - Ústavní soud ve svém usnesení sp. zn. I. ÚS 3372/11 uvedl, že „Právní řád a jeho interpretace Ústavním soudem soudům zachovává prostor, aby ve svých rozhodnutích zohlednily nejen okolnosti průběhu řízení, ale i

případné chování účastníků a jejich poměry konstituované ještě před jeho zahájením (viz ustanovení § 143, § 147 odst. 1, § 150 a § 151 odst. 2 o. s. ř.). Soudy při rozhodování o náhradě nákladů řízení jsou povinny posoudit účelnost právního zastoupení žalobce, zvláště ve specifických případech, kdy jde

- zaprvé o řízení, v němž proti rozsudku nalézacího soudu není odvolání přípustné (řízení o tzv. bagatelní věci),

- za druhé jednotlivé žaloby se v zásadě liší jen údaji o žalovaných a žalované částce (jde o tzv. formulářovou žalobu),

- za třetí jde o pohledávky ze smluv, kde jednou ze stran byl spotřebitel,

- za čtvrté jde o smlouvu, nebo podmínky jiného právního důvodu k plnění, při nichž je spotřebitel fakticky vyloučen z možnosti sjednat si je s jiným obsahem (typicky půjde zejména o smlouvy o přepravě, dodávce tepla nebo energií, spotřebitelském úvěru, běžném účtu, o poskytování služeb informační společnosti, o poskytování služeb elektronických komunikací, o pojistné smlouvy, o regulační poplatky podle zák. č. 48/1997 Sb., o veřejném zdravotním pojištění a o změně a doplnění některých souvisejících zákonů).

Pravidelným (nikoli nutným) rysem je, že právo na peněžní plnění vymáhá jiný než původní (originální) věřitel a žalobce s žalovanými pohledávkami obchoduje, přičemž očekává, že výše náhrady nákladů řízení bude soudem přiznána právě podle vyhlášky y Ministerstva spravedlnosti č. 484/2000 Sb.; symptomatické je dále, že zisk takového podnikatele není dán kupř. rozdíly cen při vlastním obchodování s pohledávkami, ale má být generován paušálně stanovenými náhradami nákladů soudního řízení, které v těchto případech významně převyšují skutečně vynaložené náklady potřebné k účelnému uplatňování nebo bránění práva (nález sp. zn. I. ÚS 3923/11, bod 27). “.

Procesný súd ďalej len na okraj uvádza, že k rovnakému záveru ako vyplýva z vyššie citovaných rozhodnutí NS SR a Ústavného súdu ČR možno dospieť aj aplikáciou § 150 ods. 2 O.s.p., podľa ktorého ak sú trovy konania v drobných sporoch neprimerané voči pohľadávke, môže ich súd nepriznať alebo znížiť.

Predmetné ustanovenie je ustanovením s tzv. relatívne neurčitou hypotézou, ktorá ponecháva na súde zváženie, či trovy konania sú voči uplatnenej pohľadávke neprimerané a čo vôbec pod neprimeranosťou treba rozumieť. Neprimeranosťou podľa súdu nemožno rozumieť iba zjavný nepomer medzi výškou uplatnenej drobnej pohľadávky a výškou trov konania ale vôbec aj vznik trov konania, ktorých vznik vo vzťahu k jednoduchosti sporu ako taký neprimeraný. Tomu bolo podľa súdu aj v danom prípade, kde sa žalobou vo forme kvázi administratívneho úkonu uplatňovala pohľadávka bežne uplatňovaná na súdoch SR, pri uplatňovaní ktorej nebolo potrebné využiť právne zastúpenie a to o to viac ak ide o spoločnosť, ktorá sa zaoberá skupovaním pohľadávok a u ktorej možno predpokladať administratívny aparát na ich uplatňovanie.

Poučenie:

: Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie v lehote 15 dní odo dňa

jeho doručenia písomne v 3 vyhotoveniach na Okresný súd Prešov, pričom odvolanie musí mať náležitosti uvedené v ust. § 205 ods. 1 a 2 O. s. p..

Podľa § 205 ods. 1 O.s.p. v odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha.

Podľa § 205 ods. 2 O.s.p. odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že

- a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1,
- b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a),
- f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Ak odporca dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, navrhovateľ môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa Exekučného poriadku.